

Sygn. akt IV RC 439/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11.06.2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Wioleta Szreider

Protokolant Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 11.06.2015 r. na rozprawie

sprawy

z powództwa mał. W. M.

zast. przez przedstawiciela ustawowego: K. P.

przeciwko B. M.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego B. M. na rzecz małoletniej W. M. z kwoty po 400 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27.04.2006r. w sprawie sygnatura akt V RC 234/05 do kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatne z góry do 10 – tego dnia każdego miesiąca do rąk matki powódki K. P. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek raty, poczynając od dnia 01.01.2013r.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego B. M. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku 180 zł tytułem kosztów sądowych.

na oryginale właściwy podpis

IV RC 439/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lutego 2015 roku małoletnia powódka W. M. działająca przez matkę K. P. wiosła o podwyższenie alimentów zasadzonych od B. M. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt V RC 245/05 na rzecz małoletniej z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, poczynawszy od dnia 1 stycznia 2013 roku, płatnej do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki – K. P. – wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu wskazano, że w okresie objętym uprzednim orzeczeniem powódka miała 5 lat oraz zamieszkiwała w Polsce – co wydatnie wpływało na określenie jej potrzeb. Obecnie powódka ma 12 lat, realizuje obowiązek szkolny w Irlandii, gdzie zamieszkuje od 2010 roku wraz z matką, ma zwiększone potrzeby egzystencjalne, zmierzające do

zapewnienia jej prawidłowego rozwoju fizycznego, a także potrzeby edukacyjno-kulturalne, odpowiednie dla swojego wieku i stopnia rozwoju psychicznego.

Pozwany w okresie od ostatniego orzeczenia nie wywiązywał się należycie z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, co skutkowało wszczęciem postępowania egzekucyjnego, prowadzonego na wniosek matki powódki – K. P. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lęborku, sygn. KMP 29/07.

W dniu 29 stycznia 2010 roku zmarła matka pozwanego, S. M., zamieszkała w Ł., pow. Ł., woj. (...), ul. (...). W wyniku przeprowadzonego przed Sądem Okręgowym w Słupsku działu spadku – mąż zmarłej, M. M. zamieszkały w G., ul. (...) – zobowiązany został do zapłacenia kwoty około 126 tysięcy złotych, rozłożonej na 8 lat, czyli około 15 750 zł rocznie, a około 1300 zł miesięcznie – z tytułu m.in. sprzedaży w/w nieruchomości w Ł. – swojemu synowi – pozwanemu, jako jednemu ze spadkobierców.

Usprawiedliwione potrzeby powódki jako uprawnionej do alimentów w znacznym stopniu wzrosły przy jednoczesnym zwiększeniu się możliwości majątkowych pozwanego, jako zobowiązanego do świadczeń.

Strona powoda nie dysponuje wiarygodnymi danymi na temat możliwości zarobkowych pozwanego. Ze wspomnianego wyżej pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lęborku, sygn. KMP 29/07 wynika, że może on być zatrudniony na podstawie umowy-zlecenie w firmie (...), (...)-(…) W., ul. (...).

Matka powódki jest zatrudniona w (...) LTD oraz w (...), w niepełnym wymiarze godzin z wynagrodzeniem średnim, łącznym za ostatnie 3 miesiące 4128,63 € netto (4512,56 € brutto).

Do pozwu dołączono zestawienie wydatków miesięcznych na małoletnią sporządzone przez jej matkę.

(**pozew** : k. 3-6)

Pismem z dnia 9 lipca 2013 roku strona powodowa przypozwała do sprawy ojca pozwanego – M. M.. Jednakże pouczona na rozprawie w dniu 31 października 2013 roku o zakresie obowiązku alimentacyjnego dziadków, oświadczyła, że rozważy złożenie oddzielnego pozwu przeciwko dziadkowi małoletniej. Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2015 roku M. M. – wezwany w charakterze świadka – po otrzymaniu w/w pisma matki małoletniej, oświadczył, że nie zgłasza wniosku o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

(**pismo** : k. 59, **protokół rozprawy** : k. 62-63, **protokół rozprawy** : k.155-156)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. M. urodzona (...) jest dzieckiem pochodzącym z konkubinatu K. P. z B. M.. Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe z dnia 27 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygn. akt V RC 234/05 orzeczono podwyższenie od pozwanego renty alimentacyjnej na małoletnią z kwoty 350 zł miesięcznie orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 3 lutego 2005 roku w sprawie III RC 278/04 do kwoty 400 zł miesięcznie.

W chwili ostatniego orzeczenia o alimentach małoletnia W. miała niespełna 5 lat i zamieszkiwała wraz z matką w mieszkaniu krewnej. Opłaty mieszkaniowe przypadające na małoletnią wynosiły wówczas 206,88 zł miesięcznie. Małoletnia uczęszczała do przedszkola niepublicznego, za które miesięczna opłata wynosiła 324,20 zł. Na pozostałe miesięczne koszty utrzymania małoletniej w sumie ok. 400 zł składały się: koszty wyżywienie: 200 zł, odzież i obuwie: 120 zł, środki czystości 40 zł, leki ok.33 zł. W sumie miesięczne koszty utrzymania małoletniej wynosiły 920zł. Małoletnia chorowała na alergię.

Pozwany poza alimentowaniem małoletniej był zobowiązany do płacenia alimentów na dziecko z poprzedniego małżeństwa w kwocie 800 zł. Pozwany był po rozległym zawale serca, chorował na chorobę wieńcową, hiperlipidemię, nadciśnienie tętnicze. Był właścicielem mieszkania spółdzielczego obciążonego kredytem hipotecznym w wysokości 45000 zł na rzecz banku. Pozwany pracował, okresowo przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu zawału. Osiągał

średni dochód w kwocie około 2590 zł miesięcznie. Oprócz płaconych na małoletnią powódkę alimentów kupował jej odzież, obuwie, żywność, słodycze, przybory rysunkowe, zabawki oraz zabierał dziecko do kina.

Matka małoletniej pozostawała wówczas bez pracy i nie pobierała zasiłku dla bezrobotnych ani zasiłku z MOPS. Szukała pracy.

(**dowód** : akt sprawy V RC 234/05 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku)

Obecnie małoletnia ma skończone 14 lat. Mieszka wraz z matką w Irlandii, gdzie się uczy. Uczęszcza do college'u o profilu artystycznym, będącym odpowiednikiem polskiego gimnazjum. Małoletnia jest alergikiem, przyjmuje leki. Ponadto małoletnia leczy się u lekarza ginekologa i także w związku z tym przyjmuje leki. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania, w którym zamieszkuje małoletnia wraz z matką wynoszą: opłata za najem: 500 € (ok. 2070 zł), opłata za gaz i prąd: 150 € (ok. 621 zł), opłata za Internet: 44€ (ok. 185 zł). Na małoletnią przypada opłata w kwocie ok. 347 € (ok. 1438 zł). Na pozostałe miesięczne koszty utrzymania małoletniej składają się: wyżywienie: 150€ (ok. 621 zł), przejazdy: 80 € (ok. 330 zł), odzież: 80 € (ok. 330 zł), środki czystości: 50 € (ok. 207 zł), edukacja (w tym podręczniki, zeszyty, przybory szkolne): 100 € (ok. 414 zł), opieka medyczna i stomatologiczna: 100 € (ok. 414 zł) oraz rozrywka: 50 € (ok. 207 zł). W sumie miesięczne koszty utrzymania małoletniej wynoszą: 957 € (ok. 3960 zł).

Matka małoletniej, K. P., ma 41 lat. Koszty swojego utrzymania ocenia na kwotę 600 € miesięcznie. Matka małoletniej jest zatrudniona w dwóch miejscach w niepełnym wymiarze czasu pracy. W firmie (...) matka małoletniej pracuje na stanowisku koordynatora zespołu uzyskując wynagrodzenie w wysokości 11€ na godzinę (za pracę od poniedziałku do soboty) w wymiarze 8 godzin tygodniowo oraz w wysokości 22€ na godzinę (za pracę w niedziele) w wymiarze 2 godzin tygodniowo. Za okres dwóch tygodni otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 284 € (ok. 1175,76 zł). W firmie (...) matka małoletniej pracuje na stanowisku asystenta sprzedaży uzyskując wynagrodzenie w kwocie 9,92 € na godzinę, minimalna liczba godzin pracy wynikająca z umowy wynosi 8 godzin tygodniowo - za okres 3 miesięcy od listopada 2012 roku do stycznia 2013 roku matka małoletniej osiągnęła łączne wynagrodzenie w kwocie 2547,21 €, czyli średnio miesięcznie 849,07 € (ok. 3515,15 zł). Matka małoletniej otrzymuje zasiłek na córkę w kwocie 140 € (ok. 579,60 zł) miesięcznie.

(**dowód** : - faktury: k. 11-17;

- dokumentacja medyczna: k. 18-19;

- zaświadczenie o wynagrodzeniu: k. 21;

- zaświadczenie: k. 22 wraz z tłumaczeniem: k. 23,

- zaświadczenie: k. 24 wraz z tłumaczeniem: k. 25,

- zeznania K. P.: k. 85)

Pozwany, B. M., ma 45 lat. Zamieszkuje sam, we własnościowej kawalerce przy ul. (...) w G.. Czynnosc za mieszkanie wynosi około 358 zł, a opłata za energię 50-80 zł. Pozwany jest po rozległym zawale serca, który przeszedł w 2004 roku, cierpi na przewlekłą chorobę wieńcową serca, dławicę piersiową, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu III, przewlekłe zapalenie trzustki, toksyczne uszkodzenie wątroby, zespół zależności alkoholowej (ZZA). Od 2004 roku pozwany ma orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, z którego wynika, że powinien być zatrudniony w warunkach pracy chronionej. W 2012 roku pozwany doznał wypadku w pracy, w wyniku którego doznał wielu urazów całego ciała. Pozwany pracował wówczas jako ochroniarz w sklepie (...) i został napadnięty i pobity. Z zaświadczenia o stanie zdrowia z 2014 roku wynika bezwzględny zakaz wykonywania pracy fizycznej. Pozwany był sześciokrotnie hospitalizowany w (...) w związku z uzależnieniem od alkoholu. Ostatni raz w grudniu 2013 roku.

Od maja 2013 roku pozwany pozostaje bez pracy. Do tego czasu pracował jako pracownik ochrony, jako wynagrodzenie otrzymując najniższą krajową. Obecnie utrzymuje się z zasiłku z (...), który otrzymuje na mocy decyzji Prezydenta

Miasta G. z dnia 28 maja 2013 roku w kwocie 529 zł. Pozwanego finansowo wspiera jego ojciec, który robi dla pozwanego zakupy i przekazuje mu gotówkę. W sumie pozwany otrzymuje od ojca 400-500 zł miesięcznie. W związku ze swoimi schorzeniami pozwany bierze leki, których miesięczny koszt to około 200 zł – pozwany otrzymuje na to środki z pomocy społecznej.

Pozwany ma ukończony kurs kelner/barman oraz kurs ochrony imprez masowych oraz kurs obsługi wózków widłowych.

(**dowód** : - orzeczenie o stopniu niepełnosprawności: k. 72, k. 100;

- dokumentacja medyczna: k. 73-74, k.103-107;

- karta wypadku: k. 75-76;

- decyzja: k. 77-78, k. 101-102,

- faktury: k. 79-80, k. 82-83, k. 108-109,

- opłaty mieszkaniowe: k. 81, k. 111;

- zeznania pozwanego: k. 85-86, k. 135;

- protokół powypadkowy: k. 112-116)

Pozwany nie ma kontaktu z małoletnią. W żaden sposób nie uczestniczy w jej wychowaniu i utrzymaniu. Pozwany nie łoży zasądzonych alimentów. Konieczne było wszczęcie przez matkę małoletniej postępowania egzekucyjnego. Zaległości pozwanego w płatności alimentów wynoszą około 15 000 zł.

Pozwany poza małoletnią ma jeszcze jedno dziecko – 22-letnią córkę A.. Jednakże pozwany nie płaci na nią alimentów. Małoletnia W. jest jedyną osobą na utrzymaniu pozwanego.

(**dowód** : - zeznania pozwanego: k. 85, k. 135;

- zeznania K. P.: k. 85;

- zajęcie wierzytelności: k. 20)

W dniu 29 stycznia 2010 roku zmarła matka pozwanego S. M., po której, na podstawie testamentu notarialnego, spadek w całości wprost nabył jej mąż M. M.. W związku z powyższym dwóm synom zmarłej, tj. pozwanemu B. M. oraz jego bratu J. M. przysługiwało przeciwko ojcu roszczenie o zachówek. Brat pozwanego, J. M. w dniu 10 września 2010 roku wniósł przeciwko ojcu pozew o zapłatę. Postępowanie zakończyło się ugodą pomiędzy stronami w dniu 6 grudnia 2011 roku i na mocy, której M. M. zobowiązał się zapłacić na rzecz J. M. kwotę 126 000 zł tytułem spłaty należnego zachowku po matce S. M.. Powyższa kwota ma być zapłacona w ośmiu rocznych ratach.

Pozwany B. M., nigdy nie rozmawiał z ojcem o należnym mu zachowku, nigdy także nie wystąpił z pozwem do Sądu o zapłatę. Pozwany wie, że jego brat wystąpił do Sądu o zapłatę tytułem należnego mu zachowku, wie że sprawa się zakończyła oraz że „jakaś” kwota została na rzecz brata zasądzona. Pozwany nie podjął żadnych działań celem uzyskania należnego mu zachowku po zmarłej matce.

(**dowód** : - 5 akt sprawy I C 222/10 SO w Słupsku;

- zeznania pozwanego: k. 85, k. 135)

Na dzień 5 czerwca 2014 roku Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie kelner – wynagrodzenie od 1600 zł do 2200 zł brutto miesięcznie, barman – wynagrodzenie od 1600 zł do 2100 zł brutto

miesięcznie, operator wózków widłowych – wynagrodzenie od 1600 zł do 2200 zł brutto miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji – wynagrodzenie od 1600 zł do 2100 zł brutto miesięcznie.

(**dowód** : - pismo: k. 121)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach stron, materiałach zgromadzonych w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe o sygn. akt V RC 234/05 oraz w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygn. akt I C 222/10. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego B. M., co do jego sytuacji zdrowotnej i mieszkaniowej, jego udziału w utrzymaniu córki oraz co do faktu śmierci jego matki i spadku pozostawionego przez nią. Sąd dał także wiarę zeznaniom matki powódki K. P. odnośnie sytuacji majątkowej, zdrowotnej i mieszkaniowej powódki oraz możliwości zarobkowych i finansowych jej matki. W ocenie Sądu, zeznania te były pełne i spójne.

Świadek M. M., jako osoba bliska skorzystał z prawa odmowy składania zeznań. W/w nie zgłosił też interwencji ubocznej.

Materialnoprawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Ciężar dowodu, że od daty poprzedniego skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, obciąża powoda (art. 6 kc w zw. z art. 232 k.p.c.).

Rozpoznając powództwo, zatem Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty poprzedniego ustalenia alimentów nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. W ocenie Sądu o takiej zmianie należy mówić, jednak jej zakres nie uzasadnia uwzględnienia powództwa w całości, lecz jedynie w części. Należy podzielić stanowisko matki powódki, że nastąpił wzrost kosztów utrzymania powódki w porównaniu do stanu w 2006 roku.

W chwili poprzedniego orzeczenia o alimentach małoletnia W. miała skończone 5 lat, uczęszczała do przedszkola i zamieszkiwała w G. wraz z matką. Obecnie powódka ma prawie 15 lat. Mieszka wraz z matka w Irlandii, gdzie uczęszcza do szkoły. Oczywistym jest, więc, że wydatki związane z edukacją powódki wzrosły od czasu, gdy ta była w przedszkolu. Ponadto należy wziąć pod uwagę, że ogólne koszty utrzymania powódki wzrosły w związku ze zmianą jej miejsca zamieszkania. Nadto, usprawiedliwione potrzeby w zakresie wyżywienia, środków higieny czy kosmetyków także wzrastają wraz z wiekiem powódki i wzrastałyby nawet w sytuacji, gdyby powódka w dalszym ciągu zamieszkiwała na terenie Polski. Podkreślić należy, że w dacie poprzedniego orzeczenia o alimentach powódka była małym dzieckiem. Obecnie jest dziewczyną w okresie dojrzewania, używa więc kosmetyków, których nie potrzebowała jako 5-letnia dziewczynka. Ponadto powódka jest leczona przez alergologa i ginekologa. Przyjmowała leki w związku ze stwierdzonymi schorzeniami. Do kosztów utrzymania małoletniej dochodzą więc, obok leków, koszty konsultacji u lekarzy-specjalistów. Do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej należy wliczyć także jej udział w opłatach mieszkaniowych. Sąd miał także na uwadze ogólny wzrost cen, jaki nastąpił od 2006 roku.

Reasumując należy stwierdzić, że w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódki nastąpiła zamiana w rozumieniu art. 138 kro. Koszty utrzymania powódki, w związku z jej zamieszkiwaniem poza granicami kraju, należy szacować na kwotę przekraczającą 3000 zł miesięcznie. Jednakże wskazać należy, że realia, w jakich żyje powódka, znacznie różnią się od realiów życia jej rówieśników w Polsce, a koszty jej utrzymania – w związku z droższym życiem w Irlandii niż w Polsce – znacznie przekraczają koszty utrzymania osób w wieku 14-15 lat w Polsce. Należy mieć bowiem

na uwadze, że potrzeby dziecka winny być zaspokajane na takim poziomie, który odzwierciedla stopę życiową rodziców zobowiązanych do alimentacji. Pokreślić także należy, że matka małoletniej otrzymuje na nią zasiłek w kwocie około 580 zł miesięcznie.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują nie tylko potrzeby uprawnionego, ale i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powódki. Sytuacja życiowa i zarobkowa K. P. od daty ostatniego orzeczenia o alimentach uległa znaczącej poprawie. Wówczas matka powódki pozostawała bez pracy oraz bez prawa do zasiłku. Obecnie mieszkając w Irlandii, jest zatrudniona w dwóch miejscach i osiąga łączne miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 6000 zł. Również, co do sytuacji pozwanego B. M. nastąpiła zmiana. Pozwany w chwili ostatniego orzeczenia o alimentacjach pracował, czasowo pozostawał na zwolnieniu lekarskim w związku z przebytym zawałem. Pozwany nadal ma problemy zdrowotne, m.in. z sercem, z nadużywaniem alkoholu. Obecnie pozwany nie pracuje, pozostaje na zasiłku z pomocy społecznej w kwocie 526 zł miesięcznie. Finansowo wspomaga go ojciec. Pozwany ma orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym-do 2016r., wymaga zatrudnienia w warunkach pracy chronionej. Jednakże wskazać należy, że w związku z takim orzeczeniem pozwany jest zdolny do pracy, a tylko w ograniczonym zakresie, a z pisma z PUP w G. wynika, że osoba z jego zawodem (barman, kelner) mogłaby osiągać wynagrodzenia od 1600 zł do 2200 zł. Nadto, pozwany nie jest już zobowiązany do alimentowania starszej córki A., a kwota alimentów, do których płatności był zobowiązany wobec niej wynosiła 800 zł. Pokreślić także należy, że pozwany od wielu lat nie płaci alimentów na małoletnią powódkę i konieczne było wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Pozwany nie utrzymuje z córką żadnego kontaktu. W żaden sposób nie uczestniczy w jej wychowaniu i utrzymaniu.

Ponadto, zgodnie z art. 136 k.r.o. „Jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.” Mając na uwadze powyższy przepis wskazać należy, że pozwany dobrowolnie zrzekł się należnego mu prawa do zachowku po zmarłej matce, bowiem nie poczynił żadnych starań, by otrzymać od ojca należną mu zapłatę. Pozwany wiedział, że jego brat wystąpił do sądu przeciwko ojcu i otrzymał należną mu kwotę z tytułu zachowku, nie skłoniło to pozwanego do podjęcia działań w tym zakresie, celem uzyskania funduszy także na alimentowanie małoletniej córki. Pokreślić w tym miejscu należy, że kwota, którą uzyskał brat pozwanego, a więc 126 000 zł nie jest kwotą małą i z całą pewnością w znaczący sposób zmodyfikowałaby możliwości majątkowe pozwanego. Domniemywać więc należy, że o taką kwotę pozwany mógł powiększyć swój majątek.

Należy w tym miejscu podkreślić, że – stosownie do art. 135 § 1 kro - o wysokości alimentów nie decydują rzeczywiste dochody zobowiązanego, a jego możliwości zarobkowe, a więc dochody, jakie może osiągnąć stosownie do swych sił i kwalifikacji przy dołożeniu należytej staranności.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powódki z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców, Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec córki wyczerpuje się kwotą po 700 zł miesięcznie. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie ustalania alimentów w sprawie V RC 234/05. Stąd też na zasadzie art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro orzeczono jak w pkt I sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne. O alimentach orzeczono od dnia 1 stycznia 2013, to jest zgodnie z żądaniem pozwu. W ocenie Sądu, okoliczności występujące już w tej dacie uzasadniały orzeczenie podwyższenia alimentów od pozwanego na małoletnią powódkę. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, jako wygórowane i niezasadne.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 kpc, mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona i obciążając nimi w kwocie 180 zł pozwanego B. M..

na oryginale właściwy podpis